Lietas Nr. C28244615
Lietas arhīva Nr. C-2446-15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2015.gada 15.maijā

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa, tiesnese I.Augustāne, ar tiesas sēžu sekretāri L.Pelēci,
izskatīja rakstveida procesā civillietu SIA "LANIS PLUS" maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par naudas piedziņu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

2015.gada 25.martā Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā saņemts SIA "LANIS PLUS" (turpmāk prasītāja) maza apmēra prasība pret /pers. B/ (turpmāk atbildētāja) par naudas piedziņu un, pamatojoties uz Dzīvokļa īpašuma likuma 13.panta pirmās daļas un 16.panta trešās daļas, Civilprocesa likuma 195., 250.[18], 250.[20] pantu, lūdz piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai parādu par dzīvokļa īpašuma pēc adreses /adrese A/ apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem 481,49 euro apmērā un likumiskos procentus 103,77 euro apmērā; piedzīt no atbildētājas visus ar tiesāšanos saistītos izdevumus un noteikt prasītājai tiesības saņemt likumiskos procentus 6% no simts gadā līdz saistību izpildei.

2015.gada 21.aprīlī tiesā saņemts atbildētājas paskaidrojumi prasības pieteikumam maza apmēra prasībā par naudas piedziņu, kurā norāda, ka prasību atzīst pilnā apmērā. Atbildētāja norādījusi, ka nevēlās, lai notiktu uzklausīšana tiesas sēdē.

2015.gada 23.aprīlī pusēm nosūtīts paziņojums par lietas izskatīšanu rakstveida procesā 2015.gada 15.maijā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.[1] panta pirmo daļu, ja tiesas dokumenti piegādāti Civilprocesa likuma 56.pantā noteiktajā kārtībā, proti, ierakstītā pasta sūtījumā, ierakstītā pasta sūtījumā ar paziņojumu par saņemšanu vai vienkāršā pasta sūtījumā, uzskatāms, ka personai ir paziņots par tiesas sēdes laiku un vietu un tiesas dokumenti ir izsniegti septītajā dienā no nosūtīšanas dienas, ja dokumenti nosūtīti ar pasta sūtījumu. Atbilstoši Civilprocesa likuma 56.panta piektajai daļai tiesas dokumentus fiziskajai personai piegādā pēc tās deklarētās dzīvesvietas adreses, bet gadījumos, kad deklarācijā norādīta papildu adrese, — pēc papildu adreses, ja vien fiziskā persona tiesai nav norādījusi savu adresi, pēc kuras veicama saziņa ar tiesu. Fiziskajai personai ir pienākums būt sasniedzamai tās deklarētajā dzīvesvietas adresē, deklarācijā norādītajā papildu adresē vai šīs personas norādītajā adresē saziņai ar tiesu.

Ievērojot to, ka pusēm par lietas izskatīšanu rakstveida procesā tika paziņots 2015.gada 23.aprīlī ierakstītā pasta sūtījumā, nosūtot minēto informāciju uz prasības pieteikumā norādītajām adresēm, tostarp atbildētājai tiesas dokumenti tika nosūtīti uz atbildētājas deklarēto dzīves vietas adresi, tiesa uzskata, ka pusēm tiesas dokumenti un paziņojums par lietas izskatīšanu rakstveida procesā ir nosūtīts Civilprocesa likuma 56.pantā un 56.[1]pantā noteiktajā kārtībā.

Noraidījums tiesnesei līdz lietas izskatīšanai rakstveida procesā nav pieteikts.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.[18] panta pirmo daļu lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata prasības tiesvedības kārtībā pēc vispārējiem noteikumiem, ievērojot Civilprocesa likuma 30.[3] nodaļā „Lietas par maza apmēra prasībām" paredzētos izņēmumus.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.[25] panta pirmajai daļai, ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā.

Ievērojot to, ka puses nav lūgušas lietas iztiesāšanu tiesas sēdē un tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, civillietas izskatīšana noteikta rakstveida procesā.

Tiesa, pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, uzskata, ka maza apmēra prasība ir pamatota un apmierināma.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība, bet atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa nosaka, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 193.panta piektajā daļā noteikts, ka sprieduma motīvu daļā norāda lietā konstatētos faktus, pierādījumus, uz kuriem pamatoti tiesas secinājumi, un argumentus, ar kuriem noraidīti tie vai citi pierādījumi. Šajā daļā norāda arī normatīvos aktus, pēc kuriem tiesa vadījusies, un konstatēto lietas apstākļu juridisko novērtējumu, kā arī tiesas secinājumus par prasības pamatotību vai nepamatotību. Ja atbildētājs pilnībā atzinis prasību, sprieduma motīvu daļā iekļauj tikai norādi uz normatīvajiem aktiem, pēc kuriem tiesa vadījusies.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 97.pantu, tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota ar tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Tā kā atbildētāja pilnībā atzinusi prasību, tad tiesa atzīst, ka sprieduma motīvu daļā iekļaujamas tikai norādes uz normatīvajiem aktiem, pēc kuriem tiesa vadījusies.

Civillikuma 1402.pants noteic, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Civillikuma 1587.pantā noteikts, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 13.panta pirmo daļu dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja tāda paredzēta dzīvojamās mājas

pārvaldīšanas līgumā.

Savukārt saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 16.panta trešo daļu dzīvokļu īpašnieku kopības lēmums ir saistošs ikvienam dzīvokļa īpašniekam, ja "par" balsojuši dzīvokļu īpašnieki, kas pārstāv vairāk nekā pusi no dzīvojamā mājā esošajiem dzīvokļu īpašumiem, izņemot tos gadījumus, kuros šā likuma 17.pantā paredzēts cits lēmuma pieņemšanai nepieciešamais balsu skaits vai lielāku nepieciešamo balsu skaitu noteikusi pati dzīvokļu īpašnieku kopība.

Saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

Civillikuma 1765.pantā noteikts, ka procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Civillikuma 1838.pantā noteikts, ka samaksas izdarīšana jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Tiesai nav pamata apšaubīt prasītājas apgalvojumus, jo atbildētāja pilnā apmērā atzina prasību, līdz ar to tiesa atzīst par pierādītu, ka prasītāja sniegusi atbildētājai pasaimniekošanas un komunālos pakalpojumus, bet atbildētāja nav segusi izdevumus par saņemtajiem pakalpojumiem, un no atbildētājas prasītājas labā piedzenams galvenais parāds 481,49 *euro* un likumiskie procenti 103,77 *euro*, kopā 585,26 *euro* apmērā.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa noteikts, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Iesniedzot prasību tiesā, prasītāja samaksājusi valsts nodevu 87,79 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro*, kopā 92,49 *euro* apmērā. Tā kā prasība ir apmierināma pilnā apmērā, tad no atbildētājas prasītājas labā piedzenami tiesāšanas izdevumi 92,49 *euro* apmērā.

Civilprocesa likuma 195.pantā noteikts, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, norādot to apmēru. Atbilstoši Civillikuma 1765.panta noteikumiem likumiskie procenti nosakāmi seši procenti no simta gadā un procenti aprēķināmi tikai no paša kapitāla.

Prasībā prasītāja izteica lūgumu piedzīt no parādnieces likumiskos 6% gadā no parāda pamatsummas (izsoles dienai).

Tiesa atzīst, ka lūgums ir pamatots un no atbildētājas prasītājas labā piedzenami likumiskie 6% gadā no parāda pamatsummas (izsoles dienai).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei – desmit dienas no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā dienas.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 10., 41., 97., 193., 195., 204.[1], 250.[25] pantu, tiesa

n o s p r i e d a

apmierināt prasību pilnā apmērā.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods personas kods, sabiedrības ar ierobežotu atbildību "LANIS PLUS", reģistrācijas numurs 40003920242, labā parādu 585,26 *euro* (pieci simti astoņdesmit pieci *euro* 26 centi) apmērā, kas sastāv no galvenā parāda 481,49 *euro* un likumiskiem procentiem 103,77 *euro* par laika posmu no 2011.gada 31.jūlija līdz 2015.gadam 24.martam.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods personas kods, sabiedrības ar ierobežotu atbildību "LANIS PLUS", reģistrācijas numurs 40003920242, tiesāšanas izdevumus 92,49 *euro* (deviņdesmit divi *euro* 49 centi) apmērā.

Noteikts sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "LANIS PLUS", reģistrācijas numurs 40003920242, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. B/, personas kods personas kods, likumiskos 6% no simta gadā no neatmaksātās parāda pamatsummas.

Noteikt /pers. B/, personas kods personas kods, termiņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas sprieduma labprātīgai izpildei.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas – 2015.gada 15.maija, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā Civilprocesa likuma 440.[2] panta noteiktajos gadījumos.

Tiesnese I.Augustāne